

ΕΝΑΣ ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΚΑΤΑΚΤΗΤΗΣ

ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥ ΓΟΗΤΟΣ ΝΤΕ ΡΙΣΕΛΙΕ

Η δόξα του Ρισελιέ, μετά τα γεγονότα που διηγηθήκαμε στο προηγούμενο φύλλο, είχε φτάσει πια στο ζενίθ της. 'Ολόκληρη η Βιέννη, ή όποια στην άρχη τον δέχτηκε τόσο ψυχρά, είχε θαμπαθεί από την αίγλη του και είχε υποταχθεί ανεπιφύλακτα στη γοητεία του.

Μά, όπως είδαμε, η πολιτεία και η χλιδή, με την οποία ζούσε ο ήρωας μας στην Αύστριακή πρωτεύουσα, ήταν πραγματικά μυθώδης κι' έτσι έπειτ' από λίγο καιρό το τεράστιο χρηματικό ποσό που είχε πάρει μαζί του, φεύγοντας απ' το Παρίσι, σάθιρε.

Αναγκάστηκε λοιπόν τότε ν' απευθυνθή στον πρωθυπουργό της Γαλλίας, Φλερύ, να του φανερώσει ότι, για να κάνει τη ζωή του ταίριαζε σ' ένα Γάλλο πρεσβευτή, εξοικονομούσε χρήματα με διάφορα τεχνάσματα και να ζητήσει την ανάκλησή του. Μά η Γαλλία βρισκόταν τότε οικονομικώς σε χάλια κι' ο Φλερύ, εφόσον δεν είχε να του στείλει τίποτε, του άπάντησε με διάφορες ύπερφανές, ικετιεύοντάς τον να μην εγκαταλείψει τη θέση του, την οποία πραγματικά είχε λαμπύρει και στην όποια κανένας άλλος δεν θα μπορούσε να τον αντικαταστήσει έπαξίως.

'Ο Ρισελιέ, για να τα βγάλει πέρα, αναγκάστηκε τότε να ενεχυρώσει τα διαμαντικά του κι' έτσι τα κατάφερε ως δτου ή παλιά κι' άφοσιωμένη του φίλη δούκισσα ντε Χ... και μαθαίνοντας τις οικονομικές του στενωχόριες, του έστειλε εκατό χιλιάδες λίρες, τις όποιες ο Φρονσάκ κατεβρόχθισε μέσα σ' ένα μήνα.

Έκτός από τη δούκισσα ντε Χ... και πολλές άλλες φίλες του τον ενίσχυσαν, κατά την εποχή της παραμονής του ως πρεσβευτού της Γαλλίας στη Βιέννη και μ' αυτό τον τρόπο μπορούσε και συνέχιζε την ήγερση του ζώου του, θαμνώνοντας τους πάντας. Μά τότε συνέβη ένα μυστηριώδες επεισόδιο, που λίγο έλειψε να τον καταστρέψει.

'Ο Ρισελιέ, όπως άλλωστε και όλοι οι ευγενείς της εποχής του, ήταν δεισιδαιμόνιοι και προληπτικός. 'Η άστρολογία και η μαύρη μαγεία τον ήγούτησαν. Ένα βράδυ λοιπόν, συνοδευόμενος από τον νεαρό άββα ντε Σενζεντόφφ, γιού του άρχιμαγιστράου της Αύστριας και από τον κόμητα ντε Βεστερλώ, άκολούθησαν ένα τεχνοδιώκτη μάγο, ο όποιος τους είχε ύποσχεθεί να τους δείξει τη διάβολο. Αυτός τους ώδηγησε τότε σ' ένα λατομείο έξω απ' τη Βιέννη. Κανείς δεν ξέρει τί έγινε εκεί κι' τι περιεργούς έξοχισμούς έκανε, μά το βίβαιο είναι πως όταν οι έργατα πήγαν το πρωί στο λατομείο για ν' άρχίσουν τη δουλειά τους, άκουσαν στριγγές κραυγές άγωνίας και βύησαν τον τεχνοδιώκτη κατασπλιγμένο και πλημμερωμένο στο αίμα του.

'Η αλήθεια σχετικώς δεν έξεκρινόταν ποτέ. Φαίνεται όμως ότι ο Ρισελιέ κι' οι σύντροφοί του, βλέποντας πως ο τεχνοδιώκτης τους κορόιδευε και δεν τους... έδειχνε το διάβολο, έξεμάνησαν και όρμώοντας έναντιον του, τον καταπλήγωσαν με τα ξίφη τους.

Όστόσο, το σκάνδαλο άποσιπήθηκε για να μην εκτεθούν τόσο ο Ρισελιέ, όσο κι' ο γιούς του άρχιμαγιστράου. Τα πλήρωσε όμως όλα ο κόμης ντε Βεστερλώ, ο όποιος έπεσε στη δυσμένεια του αυτοκράτορος του κι' άπομακρύνθηκε από την Αύλη.

Μετά την περιπέτεια αυτή, ο Ρισελιέ παρέμεινε στη Βιέννη ως δτου έφερε σε άλω τέλος την άποστολή του. Τέλος, το φθινόπωρο του 1728 ξαναγύρισε θριαμβευτικά στις Βερσαλλίες...

Μά που βρισκόταν τέλος πάντων δλη αυτή η γοητεία του Ρισελιέ, στην όποια καμιά γυναίκα δεν μπορούσε ν' άντισταθεί. 'Ωραίος δεν ήταν, ούτε και άρμονικά χαρακτηριστικά είχε. Το πρόσωπό του όμως σκόραζε ένα θέλγητρο τρομερό, ανάλογο προς αυτό που έχουν οι άγγελιοι του σκότους. Κι' εν πρώτοις γο-

ήτευε με τα σκοτεινά μάτια του, μέσ' απ' τα όποια περνούσαν θολές φλόγες και λάμψεις ξαφνικές. Ένα μεταλλικό και σκληρό φως έδρανε απ' αυτά, που έφθανε και' ενθείαν μέσα στην ψυχή και τη συνελόνιζε ολόκληρη. Μία γυναίκα, μόλις αντίκριζε το βλέμμα αυτό, πληγνόταν κατάκαρδα, σαν τη πέδιλα που τη βρίζει το βόλι του κυνηγιού. Έκανε τότε να φύγει, μά στο τέλος σσιμαζόταν μπροστά του, έγκαταλείποντας τον έαυτό της στη διάθεσή του.

Το στόμα του πάμ λεπτό, κάτωσ μακρό, με χείλη ειδώνητρα που μόλις άδελαν λίγο, χωρίς να προφέρουν καν λέξη, έδιναν χίλιες ύποσχέσεις έρωτικές και μυστικές. Το μέτωπό του και το πηγούνι του είχαν κάτι το ζωώδες, μά αυτό άκριβώς έξασκούσε τη μεγαλειότητα έλξη στις γυναίκες. 'Η φύσις είχε προαιρείσει το Ρισελιέ με φωνή άρκετά διαπεραστική, ή όποια θα ήταν πολύ δυσάρεστη σ' αυτή, άν δεν ήξερε να τη χρησιμοποιή όπως ήθελε και να της δίνει όποιο τόνο ήθελε. Μά αυτό που τον έκανε άόηχτο, άφταστο, άπαραμά-μω, ήταν ή χάρις του. Έφτανε μόνο να έμφανιστεί κάπου, για να κατακτήσει άμέσως τις καρδιές όλων των γυναικών.

Απέναντι των άνδρων, ο Ρισελιέ ήταν έντελώς διαφορετικός. Τέλειος αλλοκόλαξ, κολάκευε διαρκώς το Λουδοβίκο ΙΕ' και μηχανοραφούσε τους άλλους αλλοκούς, οι όποιοι, εν αντίθεση προς τας σύζυγους των, δεν τον συμπαθούσαν καθόλου. Για τους κατοτέρους του ήταν άδυσώπητος, σκληρός, δεσποτικός. 'Η φιλαργυρία του δεν είχε όρια και μόνο με την άπέναντη έπιμονή του θα μπορούσε να συγκριθεί. Ζούσε μέσα στη μεγαλειότητα πολιτεύειο, ήταν ο πό κομψός μεγιστάν της Γαλλίας, έκανε στο χαρτοπαίγνιο τεράστια ποσά, μά δεν έπλήρωνε τον παιδαγωγό του γιού του και τους γραμματείς του.

Στον πόλεμο ή άνδρεία του ήταν άσύγκριτη και έπική. Μά λεηλατούσε σαν βάρβαρος έπιδρομείς τις πόλεις που κέρρισε και προξενούσε τρομακτικές δηλώσεις. Είχε εκατοντάδες συντρόφους στα γλέντια του και στα όργιά του και δεν είχε ούτε ένα πραγματικό φίλο. Για όλ' αυτά, οι σύγχρονοι του χρονιογράφοι τον κρίνουν πολύ άυστηρά, μολοντί ή μεγαλειότητα διάνοια της εποχής εκείνης, ο Βολταίρος, τον έθαίμαζε.

Την ίδια εποχή, έγιναν οι γάμοι του βασιλέως Λουδοβίκου ΙΕ' και της Πολωνίδος πριγκίπισσας Μαρίας Λέζινσκα. 'Ο νεαρός ήγειών περνούσε στην άρχη μά ζωή πολύ άπλή στο πλευρό της σύζυγού του και μολοντί ήταν ο όραϊότερος άνδρας μέσα στην Αύλη, ή άλλες γυναίκες δεν τον τραβούσαν καθόλου. Σημειωφρότανα άπέναντί τους με μία νεανική μεγαλοπρέπεια και ποτέ δεν έδινε σημασία στις προκλήσεις τους. Μά και στην ίδια τη βασίλισσα φερόταν με μεγάλη ψυχρότητα και τυπικότητα. Οι ύπνρήτες τους μιλάστα διηγόντουσαν ότι ή ιδιαίτερες σχέσεις τους ήταν έξ ίσου έπιφυλακτικές, όσο και μπροστά στον κόσμο.

Έντοματαξδ όμως, ο βασιλεύς, όσο άνδρονόταν, άρχιζε να ενδιαφέρεται για τον έρωτά, τον όποιο του κάκου όμως ζητούσε από τη σύζυγό του. 'Η Λέζινσκα, δασκαλεμένη από τον 'Ιησούτη έξομολογητή της, ο όποιος της έλεγε, ότι οι σύζυγοι έρωτες προκαλούν την άρχη του ουρανού και ότι οι άγγελοι παραστέκουν μόνο στις άγνές σύζυγες πιστάδες, έπαναλάμβανε τα ίδια και στο βασιλέα και άρνιόταν να του δώσει έστω κι' ένα φίλημα. Έτσι όμως τον έχασε για πάντα και άνεπιστρέπται.

Στην άρχη, ο βασιλεύς της έκανε άπιστές περιστικές, τις όποιες το Κουίνι ούτε ύπομαζόταν καν. Μά ξαναγύριζε πάντα κοντά της και έμενε προσκαλλημένος σ' αυτή. 'Η κόμησσα ντε Ρουάν, ή πριγκίπισσα ντε Σαρολά, ή κόμησσα της Τουλούζης κι' άλλες κυρίες της άνοιάτης άριστοκρατίας, με τις όποιες συνεδέθη τότε, δεν μπόρεσαν να τον κρατήσουν κοντά τους περισσότερο από είκοσιτέσσερες ώρες.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: 'Η αντίχρη.

'Η περίφημη Γκρέτα Γκάρμπο, σε μία τελευταία της φωτογραφία.